

1 רמב"ס יד החזקה הלכות קדוש החדש פרק ז

(ו) כשייה עמק ידוע מולד חדש מן החדשים ותוסיף עליו אי"ב תשצ"ג יצא מולד חדש שאחורי ותדע באיזה יום מימי השבוע ובאיזה שעה ובכמה חלקים יהיה:

...
והמוליך הראשון שמננו תתחיל הוא מולד שהוא שנה הראשונה של יצירה והוא היה בליל שני חמיש שעות בלילה ומאתים וארבעה חלקים סימן להם בהר"ד וממנו הוא תחילת החשבון:

2 שו"ע חור"מ סימן טז

ובחשבו שנת השמייטה נפלה מחלוקת, והעיקר ששתי ש"כ ושנת שכ"ז הייתה שמייטה, ואם כן יהיה שנת של"ד הבעל'ל שמייטה, יהיו רצון שבנה בית המקדש ויחזרו אז למנות שמייטין ויבולות כי יבא של"ה (בראשית מט, יא) לפרט ח:

3 ביאור הנגר"א

4 חזון איש

5 רמב"ס יד החזקה הלכות קדוש החדש פרק ז

והשעה מחולקת לאלף ושמונים חלקים ולמה חלקו השעה למנין זה לפי שמנין זה יש בו חצי ורביע ושמין ושליש ושתוות ותשיע וחומש ועישור והרבה חלקים יש לכל אלו השמות:

6 כף החיים על או"ח סימן ז

ובשם הרם"ע מפננו בספר אלף זוטא פרק היין כתוב דש"ו רשות נשימה אחת מתתר"ף בשעה

7 ספר בני יששכר - מאמרי ראש חדש - מאמר א

(ו) תשכיל עוד ותדע, מספר תתר"ף הוא מנין י"ה פעים חס"ד, והנה כך הם הרגעים בכל שעה, כל הנשמה תהיל י"ה על כל נשימה ונשימה מחדש הש"י החיות בחסדו [ברכות ג ע"ב] כי החיות רצוא ושוב [יחזקאל א יד], וזה לא המתנים יהלו י"ה ואנחנו נברך י"ה מעתה ועד עולם [תהלים קטו יז], והנה יתרון החלקים של כל חדשות אחד שאים מגיעים לשיעור שעלה הם תשצ"ג [ר"ה כה]. מנין זה פעים חס"ד, רק אחד נוסף לכלול אחדות אלופו של עולם בכל הנהגה, לרוגעים יבחן את נבראיו להגמ בחסד), והנה וזה הוא סוד הזמן (זמן בגימטריא מ"ה ב"ז) הוא רמזו הזמן המתחלף בכך המחליף את הזמנים בכל חדש לחדיו יברך, ויש בעבר זה בין כל חדש העבר לחידש הבא תשצ"ג חלקים מנין וזה פעים חס"ד, נ"ל:

8 מכילתא פרשת יתרו פרשה א

שבשעה שנתנה תורה לישראל צעו כל מלכי הארץ בהיכלים שני' (תהלים כ"ט) ובhiclaleno כלו אומר כבוד באותה שעה נתקבעו כל מלכי אומות העולם אצלם הרשות אמרו לו בלבם שמא המעשה זה עשו לנו כשבשה לדoor המבול שני' (שם) ה' למבול ישב ה' מלך לעולם אמר להם שוטים שבעולם כבר נשבע הקדוש ברוך הוא לנו שאינו מביא מבול לעולם שנאמר (ישעיה נ"ד) כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבור מי נח עד על הארץ אמר לו שמא מבול של מים איינו מביא מבול של אש מביא אמר להם איינו מביא לא מבול של אש ולא מבול של מים אלא תורה נוותן הקדוש ברוך הוא לעמו ולידיidiyo שנאמר (תהלים כ"ט) ה' עוז לעמו יתן כיוון ששמעו כולם מפי הדבר הזה ענו כולם ואמרו אחר כך (שם) ה' יברך את עמו בשalom ופנו והלכו איש למקוםו.

9 ספר בראשית פרק י

(יג) ויאמר אליהם לנו קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ:
(יד) עשה לך תנבה צאי גָּפִים תעשָׂה את התבָּה וְכַפֵּר אֶתְּה מִבֵּית וְמִחוֹז בְּכֶפֶר:
(טו) זהה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבבה חמשים אמה רוחבה ושלשים אמה קומתה:
(טז) צהיר תעשה לתבבה ואל אפה תכללה מלמעלה ופתח התבבה בצדקה תשעים תחנותים שלשים ושלשים תעשה:
(יז) ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע:
(יח) ובקומתיו אט בריתני אטך ובאת אל התבבה אתה ובניך ואשתך וששי ביך אטך:
(יט) ומכל חמי מכל בשר שנים מפל תביא אל התבבה להחיתת אטך זכר ונקבה יהיה...
...
(א) ויאמר ה' לנך בא אתה וככל גיטך אל התבבה כי אתה ראוי צדיק לפני בדור הזה:
(ב) מפל הבמה מטבחורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתה:

10 רמב"ן על בראשית פרק ז פסוק א

(א) ויאמר ה' לנח הודיעו השם, כי במדת רחמים ימלט אותו ואת ביתו ויחיה מהם זרע לדורות, וזה טעם לחיות זרע על פני כל הארץ (להלן פסוק ג), כי מתחילה אמר להחיות אתך (עליל ויט) ורמו לו עתה במדת רחמים על הקרבן, להודיעו אותו שישעה אל קרבנו, ובזכות קרבנו יקיים העולם ולא יכרת עוד מפני מי המבול ועל כן מזכיר בו השם המיויחד, כי בכל עניין הקרבנות לא יזכיר "אלhim", כאשר אזכיר (ויקרא אט) בהגינוי לשם בעזות השם:

11 תלמוד בבלי מסכת נזרים זט לוב

דאיפלו במקומות שנוטלים שכר על המקרא שרי למשקל מאי שנה מדרש דלא דכתיב
ואותני צוה ה' בעת ההיא למד אתכם וכתיב ראה למדתי אתכם חוקים ומשפטים כאשר צוינ ה' מה אני בחנים אף
אתם נמי בחנים מקרנא נמי בחנים רב אמר שכר שימור ורבי יוחנן אמר שכר פיסוק טעמיים...
ולמן דאמר שכר שימור Mai טעמא לא אמר שכר פיסוק טעמיים קסביר (שכר) פיסוק טעמיים דאוריתא הוא
דאמר רב איקא בר אבini אמר רב מאיר דכתיב ויקראו בספר תורה האלים מפורש ושות שכל ויבינו
במקרא ויקראו בספר תורה האלים זה מקרה מפורש זה תרגום ושות שכל אלו הפסוקים ויבינו במקרא זה פיסוק
טעמיים ואמרי לה אלו המסורת

12 פירוש הרא"ש על נזרים זט לז/א

שכר פיסוק טעמיים. לנגן המקראות כהלכה ולא דאוריתא הוא ושרי ליטול שכר עליון:

13 מגן גברים על או"ח סימן סא

אבל אם כי דבר חכמה חדש הרבה בזה נדרש בפסק טעמי משום דגם פיסוק טעמי הלמ"מ אבל
לכוארה יראה דעתן לא קי"ל כן דבש"ס נזרים אמרין דרב שכר שימור ור"י שכר שכר פיסוק טעמיים וקרו אמר
שם זט למ"ד שכר שימור מ"ט לא אמר שכר פיסוק טעמיים קסביר שכר פיסוק טעמיים דאוריתא הוא ופרקשו
כיוון דמדאורית' הוא אסור ליטול שכר ולפ"ז לדידן דקי"ל כר"י דרשאי ליטול שכר פיסוק טעמיים כמ"ש הרמב"ם פ"ו
מנדרי' ובטוש"ע יו"ד סי' רכ"א סעיף ב' וסי' רמ"ה סעיף ו' וא"כ דפיסוק טעמי לאו דאורית' וכ"כ התו' ישנים שם
בהדייא בד"ה שכ' דרי' סב' דפיסוק א"כ אלא מדרבן ולא שייך זהה אני בחנים וא"כ נסת' כל הבניון, אמנים באמת
חו"ז לומר כן דהרי דרשין ויבינו במרק' זה פיסוק טעמי' מבוא' שם ובמגיל' זט ג' והאיך אפשר' שיהי' גוף פיסוק
טעמי' מדרבן וכי יסוד ותקנים, וע' בשוו"ת רדב"ז ח"ג סי' תרמ"ג שכ' בהזדיא שמל' הקב"ה למשה הנקדוד' והטעמי'
כשאר תורה שביע"פ וرك' זרב' ור"י פלגי אם החייב לימוד הפיסוק טעמי' הוא מה"ת או לא בזה קי"ל דאיינו חייב
מדאורית' ללימוד הפיסוק טעמי' כמו שאර התו' ומה"ת ה' יכול להפסיק במקו' שרצו' ולכך לא שייך זהה מה
אני בחנים זו"ב.

15 הררי קדם**16 תלמוד בבל מסכת עירובין דף כא/ב**

רב המנווא Mai דכתיב וידבר שלשת אלףים משל וייה שירו חמשה ואלף מלמד שאמר שלמה על כל דבר ודבר של תורה שלשת אלףים משל על כל דבר ודבר של סופרים חמשה ואלף טעמים דרש רבא Mai דכתיב ויתר שהיה קהילת חכם עוד לימד דעת את העם (אייזן) [וואיזן] וחקר תיקון משלים הרבה למד דעת את העם דאגמורייה בסימני טעמים

17 מהרש"א על עירובין דף כא/ב

נמי דפי' מלאת טעמים לאו היינו טעם העניין אלא פיסוק טעמים כגון זרקה וסגול כו' שיש לנו היה לו לשלהמה ה' ואלף פיסוק טעמים והיינו דכינה אותן שירו דפיסוק טעמים לפי התנעות של הפיסוק הוא ממש Shir ובנדרים מוכח שהן מנו התרזה מדכתיב ויבנו במקרא וגוי' ודקאמר נמי בסמוך דאגמורייה בסימני טעמים היינו נמי עי' פיסוק טעמים ונתקט ליה הכא גבי דברי סופרים לרבות אדפילו בד"ס היה לו פיסוק טעמים וכ"ש בד"ת ודז"ק:

18 חז' יצחק - פסח**19 תיקוני זהר דף ח/א**

וטעמי איןון נשמותין ונקודין רוחין, ואתוון נפשין, אלין מתנהgin בתר אלין, ואלין בתר אלין מתנהgi בתר נקודין, ונקודין בתר טעמי, כי גבוה מעל גבוה שומר

20 ספר נפש החיים - שער ב - פרק טז

כי ידוע שנפש האדם בכללה. היא כלולה מג' בח' פרטוי. והם נר'ן. שהם עצם הג' בח' מעשה דבר ומחשבה. שזה כל האדם. וגם בכל תיבה יש ג' בח' מעש' דבר מחשב'. נר'ן והם אוטטי' ונקודות וטעמי' שבה. כמ"ש בהג'מת התקוני ז' ע"ב טעמי איןון נשמותין. ונקודין רוחין. ואתוון נפשין וכ'א שם בראש טס' ז' ע"ש. האותיות הם בח' מעשה כי מציאות אותיות גרידא בא נקודות א"א שייחיו אלא בבח' מעשה היינו מעשה הכתיבה כמו שהם כתובין בס' ז' בלא נקודו. כי בדברו א"א להוציא' מהפה אם לא עי' צירוף הנקודות אליהם. لكن האותיו' בלבד בלא נקודות נקראין בח' נפש (היינו עם התגין כמ"ש בהג'ה) שהוא בח' מעשה כידוע. והנקודות הם בח' רוח שלהם. כנ"ל שהנקודו' באים עם האותי' עי' הדבר של האדם שהוא בח' רוח. וכך שיעיר חיות האדם עי' בח' הרוח שבו. שבחאת ממנה הרוח הוא מות אף שחילק מנפשו נשאר בו עדיןCIDOU. וכן עיקר חיות תנועה' האותיות הם הנקודות. שבلتם א"א להוציא' האותיות מהפה. וכמ"ש בתקונים והמשכילי' אלין נקודין. יהיירו דנהרין באתוון והטעמים של התיבות הם בח' המחשבה וכוונת הלב. שהוא בח' הנשמהCIDOU. כי הם תנועות והנוגת הנקודות והאותיות ונטיתם לאיזה צד שהוא דבר התלי במחשבה בשכל ובז'ח' שה' נ"ז ע"ד תורי זהב איןון תנועה' האותיות הם הנקודות. שבגתן אתיין מרישיא דמלכה למיהב דעתה וסכלתנו לאתוון כלחו. וע"ש עוד בעניין הג' בח' ט' נ' א' באורך. ושם ד' נ"ח ע"ג תנועה דעתמי' דיןון תקונה ושלימו בדעתה וסכלתנו למנדע ידיע' כו' כלחו מטליהון בחכמתה ובסכלתנו כו'. תנועה דאייהו שלימו דכלא איןון בב'נ'. אלא רזא דא כו' לגו סוכלתנו ומדע כו' הון בזקיפו הון למייל כו' כלאי יהו מנדע וסכלתנו כו' ע"ש. ולכן נקרים טעמים. כמו שהטעם והפי' של כל עניין הוא השכל הנستر שבענין שמתוכו יכול האדם להבינו במחשבתו ובתיקון י"ח ל"ה ב' ואתוון איןון גבי נקודין כנופה לגביה רוחה כו'. ומאנא דנקודין אייהו נפש. נשmeta איהי כתר על כלחו ומנה כתרין דיןון טעמי תנואה דנקודין ואתוון. ואיהי תליא במחשבתה. ונקודין תלין באמירה. ואתוון בעשייה:

ובוא וראה דבר נפלא, כי הנה בזזה"ק פ' בראשית אמרו, "במ"ה זיני נהוריין אתפליג עלמא", וידוע כי גניזין סתמיין הם במאמר זה, אבל פה נברא העניין ע"פ פשטו, ודבר דבר על אופני, ומדבר בפשט ורומו לנפטר, כי הנה כבר ידוע מאמרם ז"ל ע"פ "ואהיה אצלו אמו", שההתורה אמרה "אני הייתי כל אומנתו של יוצר בראשית", והה נדרב' מבחן אחת, והוא כי התורה מצינו נחלקת לג' מדריגות, הא' הם אוטיות התורה עצמה, והב' נקודות, והג' הטעמים, והם בספר כ"ב אוטיות, וו"ד נקודות, ה' ת"ג, וה' ת"ק CIDOU, וו"ג טעמי. והנה אוטיות בלי נקודות אין להם שום הברה כלל, ואינם אלא נתפסים בראיית העין, ואין יכולם להתגעגע כלל, וע"י הנקודות הם מתגעגעים ע"י מוצאות הפה, אבל עדין אינם מתרפים לידע כוונת פירושם על בוריהם, אם לא ע"י הטעמים, כמו"ש בפרק אין בו המודר "זיבינו במקרא, אלו פסקי הטעמים":

והנה כמו כן בחינת הנבראים כולם, מראש המדריגות עד סוףו, יש בהם ג' חלוקות הנ"ל, הא גופי הנבראים שהמצאים הוא יתברך יש מאין, והוא החומר שביהם, והב' רוח החיים שביהם וצורתם, שכמו שלכל דבר שלמטה בעולם השפל, יש חומר וצורה, גוף ונפש, כמו כן הוא בכל נבראי מעלה, שבلتוי הרוח הפנימי שביהם לא היה להם הרגש וקיים כלל, רק גולמים, כל אחד ואחד לפי מדריגתו, עניין האוטיות בלי נקודות, שאין להם תנוצה והבראה כלל, ולכן מצינו בכל מעשה בראשית כתיב אמרה ועשה, וכן אמרו "בעשרה מאמרות נברא העולם", וכתיב "

"אף ידי יסדה ארץ", והינו שעשייה הוא והוציאם אל הפועל מאין ליש, והאמירה הוא רוח החיים שנtan בהם הוא יתברך, ודבר זה מקובל בידינו, שככל חומרו כל הנבראים הם נכללים בכ"ב אוטיות התורה, שביהם נברא כל היצור כ"ב חפצים, כמו"ש בספר יצירה, שמתחלקים לג' אמר"ש וו"ז כפולות וו"ב פשוטות, וכל אחד הוא כלל מכל סוגים, והם צירופי האוטיות וגלגולם בירל"א שערם, פנים ואחרור, ומהם יוצא כל היצור, וכן צורתה ה"כ"ב אוטיות עצם מורים על ענינים וחומרם, כל אחד לפי עניינו, רק שבעולם השפל המגושים מתגלו בצדדים אשר בידינו, שנכתב בהם תורה הקדושה:

והו"ד נקודות הם רוח החיים שבנבראים, שהם מעמידים אותם, וע"י יש להם חיים ותנוצה ופעולה, כמו שע"י הנקודות יש תנוצה לאוטיות, וכמו שהנקודות אינם נכתבים בתורה, וכן בהבראה בפה אינם נרגשים כמו האוטיות עצם שימושה הברתם לפי עניין מקור יציאתם, אם מהיך ואם מגנון, או מלשון ושפתים ושניים, רק נקרים במחשבה בדחיפותם, או בהרחבת הדיבור ובكمיצותם, כמו כן עניין הרוח החיים הוא נעלם בנבראים כמו רוח החיים באדם ובב"ח, שאינו נראה ונרגש במחשבה. ואלו הם ל"ב נתיבות חכמה, שברא בהם הוא יתברך את עולמו, הנזכרים בספר יצירה, שהם כ"ב אוטיות וו"ד נקודות, וכל אלו נתגלו בנבראים בו ימי בראשית, אבל עדין לא נשלם תקונים, עד שנברא האדם, שכולם נמסרו בידו, שהוא יהיה מושל עליהם ע"פ דרכיו והנהגתו במעשו, אם לטוב ואם להפוך ח"ו. הרי שכל עניין הנוגטם וסדרותם של כל הנבראים תלוי בו, כמו הטעמים שביהם מתרפים הכתובים כפי נטיית הטעמים, אם לחבר אם להפסיק, אם לעלה אם למטה, והם יג' טעמי, הרי שע"י האדם נשלים מספר מ"ה מאורות, שהי"ג מאורות אלו נתן לאדם, והוא הבחירה, שנtan לו כח כביכול כפי רצון העליון, שהוא אח"ד בעליוניס, כמו כן האדם אח"ד בתחתיו. עניין אלו הי"ג, הם כלל כל מ"ב שנבראו בששה ימים, אם להטוטם לימין, או לשמאלו, וכח הבחירה עצמה הוא הי"ג, והוא העומד באמצעות, בין ימין ובין שמאל, ונרמז באות ו', דמלואו ו' לימין ו' לשמאלו א' באמצע, כף ימין וכו', ולשון חק מכרייע בינוינו, הרי הם מ"ה, ולכן נקרא בשם א"ס, במספר מ"ה מאורות הנ"ל, ועל דבר זה רמז הכתוב בפ' עקב, המזכיר מהבחירה שנtan לאדם, כמו"ש זועטה ישראל מ"ה האלקי שואל מעמך", וכמ"ש "הכל בידי שמים" וכו', ונרמז בתיבת מ"ה, שע"ש כך נקרא אדם מבואר. ומובהר בזה מ"ש רוזל ע"ה "אדם אתם, אתם קרואים א"ס", שעיר הבריאה והבחירה, ותקון וקלוקול העולם הכל תלי בישראל, וע"פ התורה והעבודה:

ממ"ש מבואר, שהגם שהוא יתברך ברא העולם וכל אשר בו, מ"מ גמר תיקון הבריאה נמסר רק ביד האדם, שהוא יתברך ברא עולמו בבר' דרכים, א' דרך הטוב, וא' דרך הרע, כמו"ש "את זה לעומת זה" וכו', והאדם נברא לבער את רוח הטומאה מן העולם ע"י מעשי ובחירה הטובה, וזה עניין גלגל העולם בו' אלף שנים דהוה עלמא, שאין גמר התקיקן בא אלא בסוף, וכמו שבתחלתה, בו' ימי בראשית, האדם נברא ביום השישי בסוף הכל, ואח"כ "ויכללו וכו', יברך אלוקים את יום השבעה וכו', ויקדש אותו", כמו כן כל ו' אלפי שנים הולך הדבר בעומק חכמתו יתברך, שב' הבחירה מסורת, ולפעמים הקדושה גובר, ולפעמים להיפוך, והולך ונתקן עד גמר אלף השישי, שאז יהיה גמר התקיקן ביוםות המשיח, ובסוף "ובעיר רוח הטומאה", ויהיה יום שכלו שבת ומנוחה, באلف השבעה, ואז תשלוט הקדושה בלבד. וכשם שאדם נידון בסוף יום השישי, ואז עשה תשובה, ואמר "מוזמור שיר ליום השבת", כמו כן לע"ל בסוף אלף השישי, אז יום התקיקן והתשובה, שיחזור כל דבר למקום מנוחתו למדרגה יותר

עליזונה מהנהגת ו' אלף שנה, והוא מקום שאין שליטה לטיט'א כלל, וכשיתגלה אור הנזול הזה, יתבטל כה הטומאה "כה מס זונג מפני אש וכו', ואבדו כל אויביך ה'" :

22 פרוש הגרא ז"ל על ספר יצירה - פרק א משנה ב

ואמר בלי מה בל"י שם מ"ב שבו נברא העולם והן ל"ב נתיבות וכו' מאמרות שהוא ע"ס דנשמה ומ"ה הוא עם ג' מוחין שבאין לו חדשות.

חשיון משפטם סוז הלוות הלוואה

ח) העיקר ששנת ש"ב בר'. וס'ינו על פ' מפקון הلمכ"ס [פ' משניתה ה"], שעל פ' מפקונו סנה פ"ט נלען בתקי' סינה יסמה סנה זמיטא זמי' געל בטול, זמי' ר' לי קן פינ' סנה הכרם' ג', זמי' סלה ג' סנה ט' זמי' ג', וצמי' הג' מורה'ס ו'ל' סנה ט' ג', וככל שולג' למפקון הلمכ"ס, ועין מה ומיס' עוד צמלה זמי'ו סנה ט' ג', אלכ' ל' :

באר הנולה

פתרונות תשובה

ישראל בעל שלמות הדשן חזרו דרכם לקיימן המנהג, אבל הם דוחקים מאר וליתניינו אלו בא דהלאטה, ועיין בדרכיהם ותמצאו שאין לנו על מה לסתמן, בזמנו הזה. וא"כ הירא וחדר לדרב ר' מיליא' יהוש לדרבי. ע"ש:

מַלְיָקָוֶתִים
שְׁבָסּוֹף מַהֲדוֹרָת
גַּנְיָגְשָׁבָרָג מְסֻפָּר
חַאַט בְּשַׁלְבָּעָם

שם סופר
ויליאם סמואל ליי"ה צולם מקפ"ז בטנג'ל (ושאנו) מק"ג, ימי לון צינמה עם פוקרת צנום
הבריטי

ומנו, דכל מפיק סטטוס וככמ' מקו' יוס' מהד מיקרי מהרלו' כו' [דלאן] לומג' פ' נטמג' גנס זוא פליגין', וגס דומק אונז אנטקען ביזאנן נאלוקן ורכ'ן קהילען יוס' מהד, לדמסטס וויפס עד קו' "וונגו".

מבחן דר"ל סוף ומין סמכהכמנה. *
תומים סק"ז
כלו דמסות גנמלה נ"ל ממס וקמי
דין מלקי ולנו מלקי, נקט למומלה
וכחת גזורה דמן מלקי כל עם פטירתו
דמנממי, וכחלה דלנו מלקי דקיה מל
גמילה לדינו ממעמן, חיון בדינו לא קל
ולומר לדינו מעתם כי זו כחינו ילו
למקו עד סוף זמנו, וק"ל:
זו שסויות זו החדש בהזאות.
פיוועט, טאנציגלו זו מינגי הצעה וווערלו זו
מכהן מגבוחן, דיזו ס"ל מיעוד יומר
לפוצו וגבעוי צילו דמי. ועינן ג"ז פרא
הצולם [ד"ז מוקע"ג ע"ה גיטין י"ט ע"ב
הדרי היייז][תנasseם (אלטער"ס) והרמב"ן]
מעטו טפי מנמכתנה לדהנותה מוחזק נא,
כלפומיקי גהס נון יפלען נון, הצע מלקי
נכמלה מעתם טפי מנקסים לו זדא כיון

ומסלקי בוגمرا, שמע מינה דחד דין את להו לרש"א לסייע
למשכנתה. וכן הוא בהדריא ביור"ד סימן (קע"ב) דהחייב התו
וחולקת הרואה"ש נב"מ פ"ה סי' לה[ן] בטילוק של השנה
ומஸנתה, דהלהרא"ש מוסלקין ולהרא"ש מוסלקין, וכותב ב"י שם
דדה"ה ובמוקט שנווהgis, הרוש"א שם סי' ע"ב דה[ן] סביה ליה קראב"ד.
ההינו הך יש אמורים דכאן, יש אמורים והו חולוק בשני דברים,
ודנדע א' יצירף המחבר לדעת הרואה"ש לא מיקרי לא מוסליך [אלא] עד טה
ומנו כמ"ש, ולදעת הרובם"ס דבטיים הוה עיריך משכנתה כמו שכתב
מב"ם פ"ט דשmittah [ה"ז] דבטיים אינו משפט בכ"מ, ועל זה חולוק
איש אמורים שהוא רשב"א בתרתי, חדא בסיטים יש חילוק בין סילק או
א. ועוד, שעיקר החילוק שבין מוסליך או לא מוסליך הוא אפילו בשביל
שם אחד. ובס"מ [סק"ט] הקשה הדוקים אהודי בדעה הא', דמתחלת
וחתוב אם יכול לסלוק בכל עת דזוקא, אח"כ כתוב באין יכול לסלוק עד

ביאור הנר"א

שי יוציאו וילשואו, וע"ז נמייך נולם כן, לדל"ג כ"ק נ"ל נמייכר שמלה וכובע. סנה כ"ב גמරת סס, דלי' הפטר לוורו בסגנון פטנסים הון פטנס הנקה, לד"ג מ"מ כי וכס לומו **הנקה**. ובזא יונפה מ"ב נגע" זס [ע"ב] מל' פיעיסו כו', לאבדתבג'ס קאטה דלאהן גלען צמי עינס, דהה אומרו סס מעריהת העולם, וכן הקאנז אונס' סס בזא על פלייש לאכ"ס. ולפ"ז קו"ו שטמיאס כדעת ר"י לפ' דעתם לרמג'ס עוזר סנה פ"ה, ולמהה לי' פקח יונפה ער"ז ר"ז כל סנה שטמיאס כל לרמג'ס ע"ז*: ט. (ליקוט) והמשכנתה במקומות כו' ואם כו'. נזון

וְהַמְשֻׁבְנָתָא בָּמְקוֹם כֹּרְיָה וְאֶמְרָכָרְןָן
מִמְּכֹעֵד יוֹקָה נֶעֱלָה סָפָר מִנוּן, וְמָסָךְ מִכְּמָסָךְ
חַכְמָה קָלָמָה סָס [בְּגִימָה פָּה סִי לְהִיא], וְלִלְמָן
יְמִינָה הַשְׁמָרָה
סָס מִזְמָרָה
סָס מִזְמָרָה

ב' נ"ג ס"ב ל"ח ע"ב מדרבי הר"ן). וכן קדמונו לדמות קרל"ש סט, ומולו כל שליהו יכול פלאקון כי, וכן פקק לפקון סימן רע"ש סוף ז' (ע"ז): ס' ב' ס"ד ה' הא דאור"פ', וכמו"ש לאקמן סימן לע"ש סוף ז', וע"ש גרא"ז מיגנט (אילוקוט) אלא שישים כר'. עיין מילר הנולס אאות ל', וכו' מושמע פירושלמי ס' ר' סט ט' הולמים לדעתם, וה'יר' לימין בטחון לו קרכען, סה י' לו קרכען לחו י' ימד' לו קרכען לחו מעתם, לח' מילוי חל' ימד' לו, סה ג' ימד' מעתם. חל' מילוי א' כר'. כמו שפקטו על קלמנטי' פ' משמשת ה' ז' דמל' צה' מומתקנת, סט' שעור מה' ס' ז' קלמנטי' ס' ג' ב' ג' מ"י (ע"ז): ב' (ילוקוט) וככל ס' ג' ל' ג' ו' ו' מינמי, קאפא כל' מ' מ' כתולות לח' יכול לנוגות וחוו' וסה' ל' כמלטה כל' ג' ל' לכל דילן מלקי' ליה הפלני' עצמה מדל' נועלה לח' מעתם. וס' מילוי צ'י'

באר היטב

בכל מקום נזכר בזאת ממען. מירוץ שלם נזכר כי הוא סמלו של מלך עיר עד כה. שסדים. מירוץ שלם נזכר לו ממלון מגדת מוקד. דמו י"ל מילוט יוחר וגבי' ביז' דמי, עכ"ל הפקמ"ע ובקמ"ס. ווענין מושג'ת קפ"י בדין זה סבכתייג ענ

סעיף ב' [שכיעות משפטת את המלוה. לפנין לא יירושלי שכיעות פ"ז סוף הח'][1] מלכימ' [דברים ט"ז ג' וטכ' יט' ה' מה מהן כ'], וכיינו כלוחה כל עסיה מד מהן מכם יין, וכל נבשת מכך מין מלחין. סעודה דרבנן לא מחייבת עזרה, אך מחייבת עזרה בדורותא.

וישבייעת משפטת את המלה ואפילו מלה
שבשרן יש בו אחירות נכסים חזיה המשכנתא
מקומ שדרכם לסלק המלה בכל עת שיביא
געותיו שביעית משפטה ומקום שאינו יכול
סלוק עד סוף זמנה אין שביעית משפטה ואם
ינינה משכנתא אלא יששים לו שדה בהלואתו
איןנו משפט יוש אומרים דהני מייל באתרא
לא מסלקיליה יכל שאינו יכול לסלוקו
אפילו יום מקריא אתרא שלא מסלקיליה.

קע"ב. ו-וְיַמָּצֵר דְּכָמֶג כִּלְנָה
נְשָׁמָר לְלִיל יְלֹוּ לְמַלְכוּ מַד
שְׁסָמָדֵר כָּן קוֹדֵךְ דְּכָמֶלֶת

טנורי זהר

סימן ז' שׂו"ע סעיף ב'). ויש אומרים באחרוא דלא מסלקי כו'. ה לשם ע"ז
[סק"] הבין הדבר ואמרם קאי אסיים לחוד ובזה מהני מניעת סילוק יום
אחד, אבל במשכנתא דרישא הוי מניעת הסילוק דוקא עד סוף זמננו, וגם
מדרביה מהרומי^י ניז'ו שwonן סעיף ב') משמעו כן*. זאניג תמה על שני המאזרות
הגדולים שלא נתנו לב לעין במקוון של דברים, ומماין להו לחיק בלא
מוסלקי בין משכנתא לטמיים. והעיקר בזה דריש אומרים הוא הרשב"^א,
והוא כתוב [בחשוכה ח"א] סי' תחפ"א וו"ל, עוד השיב דשכיבית משמתה
אפללו אפותיקי מפורש ודלא כרמב"ם פ"ט משmittah ה"ז, דהא בפרק
אייזחו נשק [ס"ז ע"ב] לא אשכח דלא משמת אלא באחרוא דלא מוסלקי.
וכמיهو כל זמן שאינו יכול לסליק אפללו יומם אחד איינו משפט, עכ"ל הרוי
לכל דפתח באפוטיקי שהוא דינאי דסיטים שזכור המחבר, ועל זה כתוב
הרשב"^א לחייב בין מוסלקי או לא, ומבייא ראייה מפרק אייזחו נשק, והמ
איידיי משכנתא, ועל זה כתוב ומיהו כו', דהינו לפרש מהו נקרא

באר הגולה

סעיף ב'. ט. מנהה ריש פ"י לדכניית. י. כל כבש וכבש מוליך וכדאנץ ר' יומן
ועודאל, גיעין דק' ל"ז ע"ה. כ. מימילך דרכ' פטול ולו סוג' נטיש דרכ' יוקשע,
ב' צ'מ' דק' (פ"ז) ע"ב לא למ"ס סס נפליך הנטול פ"ז משימותיה דין ו' ז' ז' ז' ז'
ונכברת'ם גיטין סס (ז' ז' א'). וכלה קאכ' מנהה סס נטש גרא'ן פ"ט ניטין ייט' נירב
וחודפי הריר'ן^ה, דקצילו לא דלן מלמדין הולג' מיל' לדלאדי בגמרלו נבדיל'ן (בגון
טנעל מהלומות נקסיס), חכל' קיס'נו נקסיס, כיוון דלן מדחי' נט' דמיין לא'.
ט. געל' פתריות טען מא' ס' (פ"ז) לעטם לרמג'ס' (שם). כ. מטענת סרכצ'ן^ו

כאר ד עיפוי ב' כ. נכסים. דל"מ kali סול מומוכר גוֹזִינָה. אס [סמ"ע סק"ז]: ד. ומקומות. למ"ט קם"מ "סקט", לאייזוקין קפין לא-אדדי. וגילה דמותות לדצ"ק סמס ומתקני דמסלקי לדין מלקלן, נקט למומר וכמ"כ דגנומור דמלנקין נכל עם פיטינו דמסחטן, זומרה לדל

בתר' ר"כ ח' ב' נתקפו זמה נמלקו ר"ה ור' הי' נדרך הטענו
נויין לו צחצרי כלו הפסל לנור ע"י כמושל, וכגרא"ת
חו"מ ס"י תקפ"ה כתז דלון נפקותם צמניות ומלהך דר"ל דכיוון
דצמונן ר"ה ור' נמלך כמושל וכתקופת על מתzon שמושל רלהון
זכר"ד בנתן כתובו ומולך אל לודס"ו י"ג, ומקיפה תשייל כל מדריך
זיו"ס ד' ט"ז שנות, ול' נחלה נל' לממתה כתמיד וכתקופה צומנה,
חילוך נחלה נמעש כתמצון דר"ה סדר וצחצרי נגרה בטעום ויבא
בחלמה לתקופה ביחס זיו"ס ד' ט"ז שנות ונחלה בכתמת גחהלה ליל
ה' גמול בחולך כדי מככל ט"ז שנות והז נוכננה בכתמת גחהלה מלהוגים
וזו תקופת תשייל כמ"כ כר"מ פ"ט מכללות קה"ה ב' ג', הל' נחלה
גלהה מלהוגים וכתחילה חנועה נט"ז תקופת כמ"כ כתמ"כ ספמפלט ספ.
ור' סדר נזינון נדרך בטulos וכוכב כמושל ד"ע חרמ"ב ומולך
תשייל בלוחרי וו"ד [וכ"כ ר"ב י"ב ה' ד"ב חכמי]
וסתקופת ימן ביחס ז"ט חרמ"ב קדש בגדרה בטulos כ"ל נחלה
בכתמת גחהלה ליל ד' ערך מ' מועלות גמול תלך כדי מכללה ז"ע ט'
חרמ"ב. [ג' ב' ה' ר' י' י' מ' ו' ז' י' מ' ו' ז']
ט' חרמ"ב ו' ז' גולס נCKERיס ז'ון כתקופת כלגינה גהוון וכפיגיטה עט כחמא לטיח
ט' חרמ"ב ז' גולס נCKERיס ז'ון כתקופת מושל רלהון ט' חרמ"ב,
ו' ג' כנימה בטולס נ' י' מ' י' מ'].

וְאַנְתֶּן קִיָּלֵל כָּלִיל וְלֹפִיכְךָ הָנוּ מַוְינִין תְּקוּפָה יְמִין צְמָחָת בְּלִילָה,
וְכָל דְּמוּינִין לְהַקּוּפָה מַגִּיסָן עַיִן צְבָגָרְהַל סַס טַמְמִים, וַיַּחֲזִק
לְכוֹסִיף טַס לְמַשְׁבָּכָה כְּמַפְלָת פָּעַט סַג שְׁבָעָת חַפְּבָכָה חַלְקִיס כְּכָר
נִמְתְּקִצְנָה לְמִיּוֹס הַלְּהָה טַעַד שְׂמֻחוֹר רְהָה צְמָרְלָל הַלְּ יְפָסְרָה כְּרוֹנָה,
וְכָנָה כְּרוֹחָה נִמְתָּא מְקוּדָמוֹס זָעַם תְּרָמָם בָּכָנְגָד שְׁעָבָה חַפְּבָכָה
כְּסִמְתְּקִצְנָה צְלִילָה הַתְּהִלָּנוּ מְתָכְרִי הַלְּ בְּקִיּוֹן מְטוֹעָן זִיָּה שְׁנִיס צְבָע
מְשֻׁבְרוֹת וְכָתָה עַמְּנִיעַ זִיָּה שְׁנִיס וְלִבְנָות זִיָּה מְשֻׁבְרוֹת, וְעַיִן
בְּסִפְרָה עַתִּיס לְזִיבָה מְהֻמָּל זִיָּה וְעַד מְחֻזָּל רְלִיחָה מְולָה כְּבָעָה וְמַפְּבָכָה
לְיוֹתָר מִזְיָה יְמִיס וְצִנְכִין זָעַם תְּרָמָם בָּכָנְגָד נְמַלְיוֹן וְקָרְמִיס.

ג) בבהגר"א מוי"מ סימן ס"ז כתוב נפקת דעה קי' וכלה"כ צלול
הו הינו סתם כבמיינט משפט כרכ"ד ותוכו, סמ"ל
דצמלה נסות כרילה שפערת שגידינו כו' ממנה חדס כלחצון וכלה
דמתהילין נכח"כ וקוי"ל כרכ"י נחלמת רוכב פ' כ"ב דלה צימטו
כמלוות צננת כמגול ומכר לנו טיב ולפיקך בקומו נמחצצ כרכ"ד
זה מותר מלת כבנין ד"ה חתמו"ז מזכה"ד עד וו"ד, וכן כה
ומכאן עט תרמו"ז משוס שעוד ייסן ט' לנו י"ע טנא ומלהב, וחתת
צתה כמגול שליך נגנות כבננו ו' מזטיש מטהורי עד ייסן ומכר
נו ר' ר' וחוזים טנן ז' תקופות שמותר כחמה על כבנינה טנן כ'
ו' ו' י' כבנום ברם"ז ומתקיך לזרב כמו למצבונו ברמץ"ס

וונראה לודעת לרמאנ"ס קי"ל כרך ה' וטמן לו"ג לכ"ע סבצ'ו תנוועתס
הילע צלח פעלטו מל קהאן וכלהומ ר' זמודרצע בס' זמאן'ו הילע

ולדעת בר"מ ולהיו מווין שם לתוכו וס"ל דבמאו יט לע"י לר"י
ולג' במאו קרב נ' מולד דיזוג, ויל' דסצ'ר דמולד יוסן
ויהלון כוכ' צויס ה' י"ה צוותת תל"ח וככלך כמחזקן נכ"ר' מולד
חכמי ס' מוטה כמחזקן במת קמבל טס ה"י ח תל"ח סל
מולד יוסן כה'ין חותמן במת קמבל, ובה קופפה קדום נמולד ז"ט
חרם' ג', ומיכו יותר נורה ולמי"ע סצ'נו להל' סל' פנלו פועלן.
(7) במה שכך עט קופפה טמולן מהימ' זוקזוק ייל דמלוי
כו"כ גוריינט ויתר עט כתיגול וגהלנסוינט פרי מומנט
דוחטו כלל שערין ונמיה בככלב להחצ'ן נקיוד כלל נתנו כמלה
ה' גל'ן

אבל דעתך רבי זיל לך מון י"ב ח' דקיי"ל כת"ז נמקופח וזין
נמולד ונינס נעלם כשלום, הלא דמולד להלן סיס צוס ד'
ט' חרמ"ג, ווון מה יוזען סיגת כונר הלא קכלת דיזינו כן, ול"ל
גפ"ז כל ומסירין מהצנון כתפקידות ז"ע חרמ"ג משוס זיטות
בלגנדה ז' יומיים מענ"ש והתחילה בתקיפת גויס ד' שעת נני, נציריה
טולס, ומלו כוחתל מין בנות טולס, וגמלו וקדמה בהמלה לכתף
ז"ע חרמ"ג נגענה, וגזה גימול ול"ק קותה קו' לחיך יתכן פלונגהה
ר' ור' זמלל ז' יומיים כללו תפאר נדרה, ולפרט ז' קהומה ליכל
פלונגה במעיל.

ולפי פ"ז נמי בכלה וכורוה ממה נתקופת נרכות נ"ט נ' כ'
ללא יתכן כלל לר"י דנהמת סיתח מקופה נסן ולחזונה
נחתמל ליל ז' וו"ג.

עוד אם נעני לפה קה' כל דכתבו דמןין נאות טולס שלנו מותצין
כה' עס נאה ביטוכו, ולכןויה הנו מונין נאות ה'זס ברכחון
וכל נאות מעלה ווות' סמלות עד נה, ומעלה ווות' שמנו עד
ה'גראס, ומנות לחק ווינק ומנות ד' מלחות מבל מילוד יונק עד
וילוח מלחיש ומנות סמיניות ממייס עד ציין שלמה ומנות מקרוב
רלהן ונות' צבל ומנות צית צי' נאות בגנותו, ובכל הלא' לנו נכם
שנית התחכו וכלה לנו שיר' מהחצצ'נית חסנו רבינו חי' לה', והמנס
כונת' לכמניין נדריהם בטולס שלנו מונין כה' מוקוס נא' חמת
מאנות בדורות טהמו צע"ז נ' ו' וכ' נר'ם כלמות טמיוט פ' ז',
ונכ'ו י'ז' ח' ס' כל כפלטי' לכלב' כרי', וכ' נטו' לקמן כ' ז' ח'
ד' ב' כמלון: [ח' ב', עיי' נ' סק' ק'].

תילמתם נך פ"ז זס ווי ספר סוס יוזט טיקוקים פ"ט מ"ד ביהו נל
ס"ט מחקרת טל יין הילג ודילג טל כה ספר וטנו ליהר מס'ו
וזוע לממה סדרך שפחים לאחדר ס"ט טל יין וכשה ליהי קרלה
ככשכיס. וטל דרכ' אס טול ליהן מכמ' מלהיריס בדרכ' ר' ג' ו'ה'י'
ככחויס כנונ' וכל טלי' קדס ימהלו קה. או' ייינ' טלי' כירע ולויין
כסס ווי פס ולטן טט נעליס הילג כמס' טכטכתי למלטה מתיבת.
רכ'ס ממייסכ' צביחודיס טט הילג אכינ'ו וויל' יוש' דרכ'י ספר
הילג הייט נבדו טהו סי' הויל' ספר מודבר היל' הייטו טהו הילג
סי' לויין נכיזון להה. ולג' דיל' הילג ספר מהר' טמס'ו הייטו
כיז'יס סקל' נניאן כמי' פטך' לטעת' מות' נורלו'. וסנ'צ'ד' תנכ'ז:
אלף סו (מלמ'ב) **שאלות** מני' ייורי חרדיין דעת' מ"ל עיין
כעה'ת היל' כטטט'ה לח' טטוחול סכ'הו
היכ'ע' טהמו' במלמוד תיך' טיט' טט' חות' טיס' מ"מ קיט'ה' נך ל'ך
טט' כה ניר' געלם הוב' לאכט'ה' נט' כלו'ין כה'ר' כנ'ו' ולאר'ו'ס
ממח'ויס' היפיל' כה'ן' י"ב' חות' וטל' ממייס'ה' למש'ס' ממח'ויס'
טמלה'ט' היל' ציכ' קקס' טלי' ל'קנ'ל' דנ'ר' אס' מ"ד טחה'ר' עי':
תשובה כל' מי' סי'יט' מגער' טל' דנ'ר' אס' היע'': סטט'ט'
טה'ס' טיס' טוט' לטטוחול טל' טל' כט'ג'ר' טו' היל'
טט'ל'ט'ט' מ'ן ס'ל'ן' טט' ס'ל'ן' וטט'ו'ו'ס' ו'ו'ו'ס' לו' מוד'ס
כמ'ן מ'ה' ח'ו' לסת'מ'ין דנ'ר' אס' טל' ס'מו'ו'ן' ד'ס'מ'ין' נ'יס' ק'ר'ל' מ'ס'
ל'ה'ג'ן' ג'ס'ס' וטט'ו'ל' ק'ר'ל'ל' צ'ו' ט'ס'ל' לו' ש'ט'ס' כה'.' וו'ן' ה'ל'
ג'ז'י'ג'ס' דט'י' היל' נ'ס' ט'ל'ה'ט'ק' נ'ך' מה' ג'ה'ק'ר'ס' נ'ך' ט'ז'
ס'ק'ד'ס'ט'ס' כ'ק'ל'. אה'ת' ז'ה' ס'כ'ט'ל' היל' ס'ו'ו' ל'ס'כ'י'ס' כה' מ'כ'מו'ס'
ס'ט'ו'ו'ס' ג'נ'ו' כ'מ' ו'ו'ו' מ'ס'א' לו' ט'ז'ו'ו'ס' ט'ס' ק'ו'ו'ו'ס' ה'ל'
ט'ז'ו'ו'ס' מ'ס'כ'רו' ו'ס' ט'ל'ה'ט'ק' ס'ק'ו'ו'ס' ז' ט'ו' מ'ס' ב'ה'מו'ו' ט'ס'ס'
מ'ד'ג'ר' מ'ג'י'ן' ט'ה'ו' ו'כ'ג'ר' י'ז'ת' ט'י' ס'כ'מו' ו'ו'ת' ק'נו'ו'ס' ס'ס' מ'ק'ן
ל'כ'ו'ס' ס'ט'ו'ו'ס' ו'ט'ע'ק' היל' ק'ו'ל' היל' מ'מ'קו'ו' ו'ו'ל' ק'ן' כ'ו' ק'ו'ל'
ג'נו'ו' ל'ו'ן' ב'ה'ן' י'ו'ל' ד'ר' נ'ג'ג'ן' ו'ס'ס'. ו'ו'ו' ל'ל'ס' ק'ש'ל'ס' ד'ר' ג'
מ'ל'ג'ו'ו'ו' ו'ד'ר' ק'ל'ן' ו'ו'ו'מ'ה' ב'ה'ן' כ'ס'ד'ר' ק'ג'י'ו'ס' ו'ו'ו'י'ס' ס'ק'ו'ו'ס'
ו'ו'ל' ק'ן' כ'ל' ס'ש'ל'ס' ט'י' נ'ג' ו'ו'כ'ג'י' ק'ג'י'ו'ס' ט'ו'ו'י'ס' ס'ק'ו'ו'ס'
ס'ק'ו'ו'ס' ט'ו'ט' ט'י' נ'ג' ו'ו'כ'ג'י' ק'ג'י'ו'ס' ט'ו'ו'י'ס' ט'ק'ו'ו'ס'
ל'ק'ו'ו'ס' ט'ל'ו'ו'ס' ו'א'ל'ו' ל'ה' מ'י'ה'ן' ס'נ'ו'ו' ס'טו'ו' י'ט' ט' ק'ה'ס' ו'ו'ס'
ו'ו'ל' כ'מ'ט' ס'פ'ו'ו'ס' ס'ל'ג'י'ס' ל'יכ'ם' ה'ל' ס'ט'מ'ס' ס'ט'ו'ו'ס' ט'ק'ו'ו'ס'
ל'ה'ס' כ'ל' ס'ט'ס' ט'ל'ס' ו'ו'ל'ס' ו'ו'ל'ס' ו'ו'ל'ס' ט'ג'ו'ו'ס' ו'ו'ל'ס'

כלנבר מ' ון סדרן מומרט סカリ טול צבנש המכ נפין ח' ל' ווּבְלִין גו סכטס הילג שטעלן כטטס מוחר ע"י טט"ס לו צ"ז ייסרלן וגנטום פ' טני וויכט נד הילר בטהו מסיק ווילו הנר טופר ליטשל פ' יישרלן פנות דרכון וויל' צ'ג' ע"י ביטוי כדולמיין צ'ג' עין פמדתס מודר למחלהס כנור מינס אל' טולס דטחני סמוניס מהטשול סדר למורי לוי' נל שקיין מלפטול זכוריית דשיגול בלבוך מיל' מ' משיקעל דלע' יידשין סלי' שמול סילם דטחני סמוניס מהטשול וכיכל צהילו טפל במוטס הילג מיחסות גצלמלה חסוכ לטבצץ לו גלען הילג ע"ב סול כשיין כל קהילאים מולל חדס לרוטהס וו' פ' ג'. סי' נך נסידוי ברסילעכ' ה' ז' נטנו מפלטס לסן ממעי' ביחסות נטלאה דלע' סול מיללן ניליליס מוחר וויל' היון מהלבל ביריות אהוד דגונין מוטס שחייקם סמוניס וויל' זומס היון גלען מודר לדרכוב ר' ז' געל סטוויס ז' אל' האל נטולס נכל גווע' ה'ע' ט מסטוקון קמרולאיין. וויל' גל' דהויטי בוס הולק וויל' חילק בוס צין לאס וויאס סטוקה מוש דכי' צלע' כוונך כנלהו מוש צויסט מסוק דלען טעס פוליסד הילג דילמה ליי' לדי' סטוקיקם סמנון וכטולס ליי' פלון גו סכטס גו גווע'. וסנילס לע"ד צאנטי': אלף טו (פרצ'ז) **שלאראת** ממאי לוזינע דעמוי גאנטס היליג צ'סיד סכטומל טל מס סדרטו דז'אל טל פטוק וויקטו לה סעד להנר נטן לסס היליגו למיר לו סעל נטיליגו טרי חכלי יולט מכתן לחד וגדרלו גמלטום לחד טול שולס מהלן טאל וויס טול יטקטום וויל' וויל' טלמיי למילק ע"ז לאכשיס להן כויהו למיר טו היליגו נ' טממס כסס סטמאן בל סק'ס מהקדמת פ' ז' וו טפמייך וויקדקט ער זיך הנער לו וויל' היל' זויליגו ליי' ז' ממקומי עד נטמכלוי גיזוין סס' ז' וויקחו להט סעל למיר נטן לסס היליגו. וויקס מעין לילן דרכ' וויס צי' מס' וויל' נטן בסס ז' וויל' טול נטן למ' פלטמו סכטוכס גאנטס הילון [טיל' נטנס]:

שׁוֹבֵן לְלֹטִי מָסָסֶלֶת דְּמַפְּיִי קָמֹות יְתִי וְלִלְמַדְאָס
כְּלֹמֶר גְּנוּמָתִי זָמְרִים נָן גְּרִיכִיסִי שָׂוִי יְטַבִּי זָקִים חֲקָמָת
כְּבָנִי יְזָמְלִס וְלִפְעִין גְּגִיִּס דְּכָנִיכִי סָכוּ וְלִלְמַדְאָס
בְּשָׁפְסִים לְסָמִת כְּסִיבִי מְמַצְאָה וְלִפְעִין מְמַעְלָה מְמַפְּתָחָת מְסָס
סְמִינִים כְּמַמִּיסִי הָקִי סְכִילִמִּית סְמִינִים. וְסִכְיִי הָיוֹתִי פְּסָחָה צְבִי
וְמִינִי לְסָנְחָסְפָה סְזָקִים מְנֻטָּה וְלִמְזָוָן מְלֹאָן גְּנוּמָה וְסָיוּ לְמַהְיָה
הָמָר אֲגָלָהָם וְזָקְהָלָהָם קָרְבָּה שָׂוִי יְטַבִּי זָקִים חֲקָמָת וְסִיְרָה
יְמִים מְקַמְתָּן בְּצָלְקָחִים סְרִלְחָנִים כְּוֹן מְזִכְרִי דְלָלָה עַל כְּלִיחָנוֹס
לְזִין כָּסָה זָקָדָה וְלִמְגָדָה יְמִים כְּיִמְדִי יְכַנֵּס סְבָבָה סְבָבָה מְנוֹחָה
לְזִיְקָלְמִים שְׁלָלִים בְּכָלְכָלִים חָמֵד קְפִידִי מְנִין וְסִיְלָה גְּמָסָה
בְּזָהָלָס לְסָבוּכִי לְזָהָם סְגָלָה וְמָלְכָה טְעָנָה כְּיִמְלִין מְלָאָה פְּנִיסָה
לְזִין מָסָבָה וְלִמְרָמָה מְלָמָּה מְמַטְפָּה וְפְרָדָה סְקָדָה מְלָמָּה פְּגָדָה
כְּיִמְלִין לְמָן. וְסִמְלָהָם לְמַדְאָס כְּתָנִי:

אלף ע' (מלמ"ט) שאלת ממי מווידען דעתי נאמנ' פהנא
ברוכ' נלטם פרלל ג' סכחות
סכוותם לע' ג' לומר קרו'ץ זכר למוינן ותוכנו נזה כמוהם
ויקישין ונפנ' וטפנ' כל חי וטלאס ע' ד' קיימת חכ' פלאינן רוח נסס
מחנוי ס' יטודס סלי' ו' שלטנס אין ניכיל ד' חולטנס לאס יפה
ס' שוקיס ולי' מכמליק לא'

תשובה, י"ג חיליס מהן דיכנען דבר מס. ושם מל' כד' נאנו
הכטול מינגן זס נמל'יס גנס סמס"פ'שׂבָּבָבְּ גַּם נאנו
כח' וכמס פל'חין דז'ל' מתקס' וו'ס' כטנמ' וכ'ט' לומד זמ' קיוט
ול'ה'ר' סטול'ין דז' קודס זומ'יו וו'פ' דער'יס טט'נ'על' וח'ק'ן לח'ט
כט'ל' כט'ט' זט' קודס זומ'יו וו'פ' דער'יס טט'נ'על' ח'ט' מ'ב' זט'
טט'ל' ל'ס'יט' נט'ט' ל'ד'ע' זט' טט'ט' זט' זט'ט'ט' טט'ל' קוז'ס
ט'ב' ז'ט' ל'ט'ט' זט' קיוט' טט' טט' זט' טט'ט' טט'ל' פט'ט'ט' וו'ל' קוק'ס טל'
מח'ג'ל'יס' זי' טט'ל' ל'ג' זי' ג'ט' ס'ו'לה'ס' ה'ל'ל' מ'ט'ו'ר'יס' כ'מו' ט'כ'ה'
ס'ל'מ'ג'ס' ז'ל' נט'ט' טט'ט' ע'ל' מה'ג' טט'ט'ל' טט'ל' ז' טט'ל' ז'ן
גע'וו'ל' ז'ל'. וו'ל' ל'ט'נ'י' ל'ק'יל'ם' ג'ט' ז'ט'ז' טט'ל' מ'ט'ל' טט'ל'
ט'ל'ה'ו' ז'פ'י' כט'ז'ו'ט' טט'ל'ס'. ס'ו'ף' ט'פ' ל'ז' ל'ט'ה' ל'ט'ר'ו'ט' ט'ס' ד'ג'ס'
ו'ל' מ'ג'ז'ן זט'ט'ה' ה'ל'ל' ס'ל' פ'מ'ס' ו'ו' ז'ט'ו'ל' ל'ג'ט'ל' מ'ל'ס' ז'ז' י'ט'
ס'ו'ל' ש'ט'ס' ו'ג'ג' ז'ל'ל' ט'י' מ'ה'ל'ק'ז' ז'ל'ן' ז'ד' ד'כ' ש'ט'ד' ז'ט'ט'ל'ק'ט'
ו'ל'ג' ז'ט'ט' ז'ו'ן' ז'כ'ו'ו' ג'ה'ל'ס'ו' ז'ק'ג' ז'כ'ג' ז'כ'י'ט'ע' ז' ז'ל' ח'ל'ן'
ט'מ'ג'ג' ז'ט'ל' ל'ט'ל'ס' ה'ז' ז'ט'ט'ז' ט'ו' ו'ה'פ'יט' ט'ס' ט'פ'י' ג'ה'ל'ים' ט'כ'ש'ל'ס'
ל'ל' ז'ט'ל'ה'ס' ז'ז' ז'ט'ז'ו' ז'ט' ל'ט'ס' ג'ט'ל' ז'ט' ט'ס' ז'ט' ז'ט' ז'ט' ז'ט'
ז'ל' ז'ט'ל'ן' ז'ל'ג' ז'ט'ז'ט'מ' ט'ק'יס' ז'י'מ'יט' ט'כ'ל'. ו'ס'ג'ל'ה' ז'ל'ג' ז'ט'ה':
אל'פ' ע'א (מרimo) **שאלה** ממי' י'ד' י'פ' ט'ח'ס' ט'ח'מ'ד' ז'ס'
ו'ז'ק'ג' ט'ב'ו'ן' ז'ז' ז'ס' ז'ט'ל'מ' ז'ט'ל' ז'ט'ל' ז'ט'ל' ז'ט'ל' ז'ט'ל'
נ'מ' ר'ו'ה ט'ט'י' ז'ט'ל' ז'ט'ל'ז' ט'ט'ק'ן' ט'ט'ק'ן' ז'ט'ל' כ'מו' ז'ט'ס'ל' ז'ט'ש'ן'
ג'מ'ר' ז'ט'פ' ז'ט'ל'
ג'מ'ר' ז'ט'פ' ז'ט'ל'
ג'מ'ר' ז'ט'פ' ז'ט'ל'
ג'מ'ר' ז'ט'פ' ז'ט'ל'
ג'מ'ר' ז'ט'פ' ז'ט'ל' ז'ט'ל' ז'ט'ל' ז'ט'ל' ז'ט'ל' ז'ט'ל' ז'ט'ל' ז'ט'ל' ז'ט'ל' ז'ט'ל'

תשובה טלען א' פלאס כמס סטולץ סטנלי נאקי"ס סטנלי
נטט"ס נקלל מה סטולץ . לחנו מלחני פה מס
עלד האס כויט למיר לסס אקי"ס נקלל וויס נס למיר ל' פנס
לט' וסיוט דוחיך לאב פה נס אודר מל סטמייס [ט']. לחדר לסס מטה
וילס מס כסוכ' כה גל' מריה גל' טג'ה וס' לר'ה ט' ביעיס
וילף' ט' קיילס פויס' גמס' לסס וגווו וויזו ט' הדרינו מס
להידר טריך כל' נגן'. וויש לארכוות ווי' סטלהיכיס גל' ט' זרומים
סחטוכס א' הילג' מלה' לח'ך ל' למינר פסס סי' קוין צטוויס קריילס
ולחנס רוחניים גל' פיסוק טויטס מל דורך שטמייס גל' קק'ס ווין
ט'ה'ל כל' סטולץ טול' טפומז' כל' אקי'ס ווועדים סק'ס טיט
ט'וולד' קריילס מהר' נטחות על דורך פיסוק פינוט' נונג'י נגי'
ה'וד' סטמלה' ווילס ווילס ווילס ווילס ווילס ווילס ווילס ווילס
וואר' שידען' ז' טכין' גה'ן'ן' י' ל'ס סה'ל יונלא'ש' טיכטנו לח' סטולץ
ג'ל' נקודות' ועומדים כה'ב' פסס נונג'ו'ס ה'וש' ווילס' כה' ש'ז'
ב'ס טמי' קריילס' ווילס' ווילס' ווילס' ווילס' ווילס' ווילס' ווילס'
ולחנו' צווע' טיס' ג'ל'ל' נלה'ך' הוות' ט'ג'ן' י'סיג' . ווין
ומבד' סטוקה'ם' ווילס' סטוקה'ם' כה'ל' קוויס' ט'כמל' פס' סט' פירוט' ל'וולד'
סט'ק'ס' ק' סט'ק'ס' ווילס' סט'ק'ס' פירוט' נ'וולד' ט'כמל' . ווילס'
ויז'ט' י' סט'ק'ס' ג'ל' נקודות' ווילס' ווילס' ווילס' ווילס' ווילס'
וילויפס' ז'ויס' ווילויפס' סט'ק'ס' וויל' ג'י' י'ט'ו'ו' סט'ק'ס' ווילס'
וילאכ' נ'ס' ווילאכ' חומוטיס' מ'ס' עט' נ'מ'ב' ט' ' כה' ג'ל'
סט'ק'ס' ק'ל'ס' סט'ק'ס' כה'ל' פויס' ט'כמל' פס' . ווילס' סט'ק'ס' נ'ך
ויל' פס' סט'ק'ס' סט'ק'ס' להר' נ'ג'ן' מ'ס' ט'ט'ל'ו' סט'ק'ס' ווילס'
ג'ל' נ'ת'ק'ס' פ'ל'ס' ט'כמל' פס' וויל' נ'ת'ק'ס' ק'ל' סט'ק'ס' פ'ל'ס'
ל'ק'ל'ס' ט'ה'ן' נ'ס' נ'ה'ן' וכ'ס' נ'ו'י' וויל'ס' כ'ל'מו' נ'כ'נו' כ'ל' מ'א'ו'
ה'ל'ג' ש'ט' נ'ך' ל'ת'מ'ן' ב'ה'ן' נ'ך' (ה'ל'ג') ה'פי' פ'יכ' ק'מ'יכ' ב'ה'ן' ס'ס'
ס'דו'ת' מ'טו'ק'ס' ווילויפ'ס' ב'ה'ג' נ'ט'ו'ס' ה'ל'ג' וויל' נ'ך' ס'ט'ו'ל'ס' ה'פי' ל'ת'
לחמס' ג'ל'ג' נ'ך' וויל' נ'פ'ל'ט' ס'ט'ק'ס' וויל' ג'ס' ל'פ'ס' ל'ט'ש' ט'ט'ש' ט'ט'ש'
כה'ל' ק'ט'נו' ד'יכ'ס' ו'ז'ס' ט'מ'ו' כ'ל' וו' נ'ג' פ'יע'ן' וו'ל'ל'ו' וו'ל'ו' וו'ל'ו' .

מה טמלהקי סטוכ נגיןין ח"ל מהלקיי נח'ה מון סלהלובים ולם יעדען
סמו דב כי פפני סטוקו כו' לורס ונטמא נלהזים לפיק'
ה' ננטס סס"ת נקד' לפני מסות' כלל כל ספישס וכל סדרניטס
סטוחקיות וכולם דיליטס הכל' הו' וחות פנישס פנישס ומחלמות
לפנישס ממחלמות ולוין לך' גנוול יוזען מלעם וטממו מטום לה' כי
סיל' וו'ס ננדק' סס"ת כו' לא' ניגול וטיטור לדמיון קחומר טג'יג'עס
לא' מילס יודעס וו'ס סקס' ה'פ'ר לא' נסיבות נדמת כי לא' כי' סק'יק'וד
סטומאום צ'ו'ט'ס מינט' ח'כל מפלי סס"ת כלל וו'וכ'ל'ן כל' מני' סלימות
ו'כל' מל' וו'ל'ס מטל'ס כ'ס' פ'ל' ח'ל'ס לה' ננטס מונק'דים כי'
ט'יס'יס מיל'ס ב'כל' מיל' סלימות ולפ'יק'ה'מ'ו לא' סק'רי' ק' ה'ל'ג' ק'
ולו' ס'ס מוס'ס לה' ס'ל'ג' ל'מ'ר' ק' וו'א' ח'מ'ס' ז'ל' נט'ל'וו'ו' נ'כ'מ'ס
מקומ'ת לה' מ'ל' נ'ד ס'ל'ט' ש'מ'ל'ו' ו'ה'ק' ק'ס'יס' לך' ע'ל' ה'ק' לא'
ט'יק'רי' ה'ק' ה'ל' מ'ל'יך' מ'ל'מ'ד ט'כ'יכ'יט'מ'ת' ה'ס' ד'כ'ר' מ'ג'ו'ס' י'ק'
ה'ל'כ'ש' נ'מ'ז'ה'ו' ו'נ'מ'ק'ס' ס'ס' ס'נ'יו'ו' ה'ו'מ'ו' מ'ל' ס'ו' נ'ס' ס'ו'ו'
ס'ס'ק' נ'ל'מ'י' נ'ק'וד' ו'נ'מ'נו' ל'פ'מ'ל'ס' נ'מ'ל'מ'ט' פ'ס'וק' ז' נ'ח'ס' ס'ו'נ'י'
ול'ח'מ'יס' כ'ס' נ'ח'ס' ה'ג'יל'ס' ו'ס'ל' מ'ה'ז'ק' פ'צ'מ'יס' ד'ק'ל'ג' ו'ל'
ס'ט'ו'ס' ו'ס'ג'מ' מ'ל' ד'ק' א' ולפ'יק' ה'ז'ל' ט'ב'ש' פ'י'ס' פ'ו'ס'
ו'ז'ו' . נ'ג'ל' :

אלף סט (קידמו) **שאלה**ת מחייב יודע נפשי טל זון סמחויס לפי
תקכלם מהכחותיך פסוח סמוך גמלך
סמכיעי מס ככינסת אנה שולם כללו מנוחה ווק"ל ח'ב סלהיקיס
וחסידי תליזן הכל מסטו טל קוזחת טשו גננות גם ירלו נמנוכון
כל יסכלל גלן יומנו גזמאנן :

תשובה כל ימי סיימי מלכער על דניך וזה מעד מליחוי לך כי סליינכ"ה ז"ל נמס רטומיו כ"ג זמילע מא פחיזות הטע פלאים לדריקט סטמזה גנולות וטולו שמוכס ליגיילם סטמיה ויזאו לכל ימות סטמיה גנוף וגופע וירלו געווונן כל יעטאל ובענין שכית ויטממו סטממה מהפ' מעודסס וו' וו' כללית וסיל' שמוכס לאסנום טנא כלקל קכלמי וטולו נאקל טולס סטמיהיס וטלייס גלמא ורכיס מישני חומרה עפער יקונן וט' :

הררי

סימן קי

קדם

ויש נוכחות דכר נחמה צוה, דהנה כתוב' סכת (כז, ה ד"ה טהלהמליה), כתוב על הגמ' בס' טהלהמליה סכת חיון נביים במנחה, זקקה לר"י דתנן בפרק שליטי דמנגילה (דף כה). צבאי וצמחיין וכצתת במנחה קוריין שלטה ומן מפטירין נביים. ותירן ר"ת דנביים דכלם כיינו כתובים שבי מפטירים כתובים כתובת במנחה קוריין שלטה ומפטירין נביים. ותירן ר"ת נבנתה במנחה, כדלמר נפ' כל כתבי (דף קטו): נבנרטעה פקקי קידריה כתובים במנחת דבתחה, ובמנגילה חיירין נביים ממעץ. ועפ' הכל נרלה נרלה ונבנאי כמו צהלה שפטירות, דמנג זה צה להרמות במנחא כמו צהלה שפטירות, דמנג זה צה להרמות צהלהר ממנה הותר הליוקור כל קריית כתובים, דהליוקור לקרות כתובים צבאת נמצך רק עד שעת קה"ת כל מנחה, דקראייה כל שארית קובעת מה זמן ציהם"ד ומועדה מה לתלמוד כתובים, ונמצך זמן בית המדרכ עד למחר קרייה במנחא, ומכלן מוחלט למחר לימוד כתובים, ולכן מיד למחר קריית כתובה כל מנחה כבר מפטירין כתובים להוות כתובל הליוקור.

דרגה samaה ינברינו ד"ה ברש"ר, אך סיירוסלמי פ"ג דמנגלה כליה ד' כתוב טעם חחר מזום דlion קוריין בכתבי הקדושים כתובת, וועל סיירוסלמי בס, ד"ג צר יעקב בעי, הגע בעולמך שלל ט"ז לחיות כתבת לקרות במנגלה חיון מה יכול, חיון קוריין בכתבי הקדושים כתובת קמיה ולא מעלה, וכנה למש"ג תמהה קרי בפי יכוליס לקרות מה במנגלה גס בחרית קודש קרייה כתובת כמו קוריין כל המועדים.

אבן נרלה, דמיוג קריית במנגלה צפוריים סוח' מוצת סיום כל פוריים, ולכך לרייך סייפה רמי'י לקרותה כל סיום, וכיון לדלהר קה"ת כל שחרית צפוריים צהלה כתובת, ח"ה לקרות זה מצום חיקור קריית כתובים צבאת, ממיילח ח"ה שיחול בהחיו' דקריות במנגלה למחלית סיום, וחין קוריין במנגלה צבאת כלל וכמצעהר סיירוסלמי, ומכלן רלה' למש"ג בכררי קדס (קמיה, ס"י קלו"ה) סקריות במנגלה צפוריים סוח' כתורת קריית כתובים, וכמש"ג בס.

סימן קי

בעין עמידה בעשרה הדררות ✓

ההמוניה, צינחו לחשוך כתורה שיב' לה יתרון קלחת על קלחת; ול"ג מנגה העולה, הchar כו' כגד תיבות כתובות שלמאנ"ס, ול"ג.

ונראה נרלה צוה, דהנה במנג לקרות מה עשרה כתדרות בטעם העליון ולמ' בטעם בתמthon, וכיור השילוק צין בטעם העליון לטעם בתמthon, סוח' דעתם התמתון מלך מה עשרה כתדרות לפוקוקים כמו בס' כתורה, ועל דרכ' בטעמיים סכלל הatoria, אבל בטעם העליון היו מחלקס לפוקוקים הרבה כתדרות, ולכן לפ' בטעם העליון בטעמיים מילפים כמה פוקוקים סכלדרה לחמת, כיילו בס' הכל פוקוק חד, כמו נקליה זכו' ה' יוס כתבת, ומהידך גם הפקוק כל מה תלחה לך

מנחה פסוט כל' ירלה צבאת סקוין צעשרה כתדרות כל הנענו עמודים על רגליים, ויש לתמוה צוה, ממה שפקק קרמנ"ס כתובותיו, עי"ז סכלל ע"ז וועל צהלה, י"ח מי שמגע זה וככיה רלה' מחיות רז"ל ציטלו קרייתם [כל' עשרה כתדרות] נס ק"ס מפני חמיעיס שבי' הומרים שיב' נס יתרון על צהלה הatoria, והמל צהורהו כל' חי' נר char יעמוד צעת קריית עשרה כתדרות רהי' לגנור צו, לפ' שמגע זה מדרכי המניינ' כו', יורנו רבינו כרחי' צוה, וטכמ"ה. וכזית ע"ז וזל', א' צוזה זה צהר החקס ה' מחיינה צעת קרייה הוה כרהי', ורהי'ותיו כולם למיטיס כו' והין להוקיף נרלו', וכן רהי' לנשות, כל' מוקס נר char מנגנ' נרמו' רהי' מנענס מזה, צבאות מגיע מז' הפקד

הדרי

סימן קיה

רנא קדם סימן קיה

תורה, ומזה"כ כהן קרייה"ת לא סנת קרייהת
חינה הלה כהן קרייהת כתורה [וכע"ז כתכ
צביהור הכלכה (ק"י תל"ז, עי"ס].

וביוון שכן י"ל, דבנה בטעם שטומדיים בנסיבות
בדירות, זכו מוסס זכר למשמעות קר כיינִי,
דכוו של עמדו ירhalt סביעות בהר, ע"כ מוסס זכר
לממן תורה ומטעם קר כיינִי, חנו עומדיים בנסיבות
בדירות, ויה"כ נרחה לומר דין זה קתריה מדרכי
הרמג"ס כתובות, דהרמג"ס חייר כיוקוריים מה
עצרת בדירות בטעם בתמanton כהן קרייה"ת,
וחולין זמקומו של הרמג"ס לעולם סי' קוריס חותם
בטעם בתמanton, ויה"כ מעשה קרייהתס כוון כהן
קרייה"ת, ולכבי חס כהן קרייה"ת כוון יוסט
ונעשרה בדירות כוון עומד, י"ט במנכג זה לד
מיות, כליאו עארת בדירות י"ט נס יתרון על יתר
דורי תורה, לך למנהגו שלנו קוריס עשרה
בדירות בטעם כתולין, מה"כ כס חיננס נקרחים כהן
דורי תורה, הלה כס נקרחים גם בעשרה בדירות
זכר למעמד קר כיינִי, ויה"כ דין כל חצץ צמה
שעומדיים בעשרה בדירות, לכל זה כוון מוסס זכר
למעמד קר כיינִי, והין בטעם כלל מל' מהציבות של
עצרת בדירות יומר מטה כהן תורה.

מנגד וגנו' טהו פקוק ה' כתורה, מתחלה ע"י
בעיטם כתולין לד' פקוקים חלוקים, מלהר בטם ד'
בדירות.

והטעם זה, דבנה בטעם קרייהת תורה בנסיבות
כוון לברותה בפסוקה, לכל פקוק ה' לה
פקוק מטה חן לה פקוקין, ועל כן בקרייהת כתורה
בעיטה בטם קיוס ת"ת דרכיס בקרייה מחלוקת
לפי הפסוקים, חולס שלני קרייהת עשרה בדירות
שליה רק קיוס דת"ת דרכיס, הלה כי גס זכר
למעמד קר כיינִי, וכן קוולין יהות בטעם כתולין
לפי הפלוקה של בדירות, להורות שקוולין יהות
בקרייה של עשרה בדירות, ולג' בקרייה של פרשת
נאות גלייה. ובנה נמלקו כפומקים בנסיבות
כינויים וכחו תורה כמושג כהן בטיג' (תל' 3),
הס גם כצוקין מה כתורה עם הביזור צפ' יתרו
וזפ' ולחמן קוולין בטעם כתולין, דדעת חמ"ג
בצקחים קרייה"ת צבאת קוולין לעולם בטעם
עתה קרייה"ת צבאות מקרייה"ת בסצת. חולס
להכל מזוחר, דבtag האזנות קרייהת חינה כתורה
ת"ת גל' כהן, הלה זכר למתן תורה ומטעם קר כיינִי,
ולג' לפי פקוקי

סימן קיה

הזכרת קרבנות היום בתפלת מוסף

המתזון צפוקי בקרבנות ההלמוריים צפ' פניהם,
וצפוקי בקרבנות ההלמוריים בפרשת מהרי ותמור,
ירלה צאי סדריס של קרבנות כס, ובכלל במקופין
לה מזוכריס כלל קרבנות של עזות כסום, וכן
להיפך כלל קרבן כס ההלמור צהרי ותמור, דין
מוזכרים קרבנות המוקפים, וכל טענין ל"ג. - ועיין
בכל"י ח"ח (ק"י ת"ג).

ויש לנו ר' עוד מה צל"ע צדר תפילה מוקף כל
סנת ור"ת, מזכירים על עולם בתמיד' צ'
פעמים, נרלהונה כנגמוריים בקרבנות של יוס

הנה צהיפות מוקף לנו מזכירים רק חת קרבנות
המקופים כל צבת ומועד ההלמוריים צפ'
פניהם, מהילו קרבנות היוס ההלמוריים חמוץ ויקרא
הין מזכירים צהיפות מוקף, כמו מנתה העומר
וככזים בזמנים עמה, וצבאת הכבושים בזמנים עס
תמי הלחם בענרט, ההלמוריים צפ' המור, וכן פר
ונעיר של יוסכ'פ וכל בקרבנות ההלמוריים צמדר
עזות כס כל כס"ג ציוכ'פ צפ' מהרי מות, דין
הנו מזכירים יהות כלל, ורק צבאות כס"ג מהנו
מזכירים מה עזות יוסכ'ב נרמלה תפיט' למ"ז
כח', ה"ו יהה כוונת, ולג' צזה. ובנה צהימת

משתתפת באותה מדרגת הנבואה המסתומנת בתואר העבדות המיויחד למשה. ועל כן, בכך להבדיל בין נבואת משה, הרי היא מתחלה בעבודתו של משה, ומסיימת בעבודתו של משה. "ויהי אחרי מזת משה עבד השם" בהתחלה, ו"זכרו תורת משה עבדי" בסופה. והבן.

מאמר עט

א. אשר בחר בנו מכל עם ורומטנו מכל לשון. כן היא המطبع בקידוש. ואילו בתפלה המطبع היא אתה בחרתנו מכל העמים ורומטתנו מכל הלשונות. ובודאי שרואין לנו להתעורה, על ההבדל הזה, שבקידוש בא הנוסח בלשון יחיד "עם" ו"לשונן", ואילו בתפלה בא הנוסח בלשון רבים "עמיים" ו"לשונות".

ב. בהנחלת עליון גויים בחריפיתו בני אדם יצב גבולות עמים למספר בני ישראל. ופירשו לנו חכמים, דההפרדה היינו הפילוג דדור-הפלגה, שנתפלג איז העולם לשבעים אומות. וגבולות השבעים אומות הללו הם למספר בני ישראל, היינו למספר שבעים נפש של בני ישראל שירדו למצרים. שבעים אומות של דור-הפלגה הם מכוונים במספרם כנגד שבעים נפש של בני ישראל. ולמדים אנו מכאן, שהראשון להיותה של הכנסת-ישראל, שהיתה עתידה אז לעולם, הוא במעשה הפילוג של דור-ההפלגה.

ג. ומהלך הדברים כך הוא. **שנינו** במשנה, נתן לו מעות ולא משך ממנו פירות, יכול לחזור בו. אבל אמרו חכמים, מי שפרק מאנשי דור המבול ומאנשי דור-ההפלגה, הוא עתיד להפרק ממי שאינו עומד בדברו. והנה עיקר הדיון המבוואר בכך, הוא **דאע"פ** שמצד הדיון החרתה שלו מועילה, מכל מקום קללתם של חכמים כרוכה היא בחרתתו. קללה זו מושכת היא את ענסו של דור המבול ושל דור-ההפלגה על ראשו של המתחרט. המשכה זו טעונה בירור. כלום חסרים לנו מאורעות של מפלתם של רשעים? ולמה נפרטו בכך ענסם של שני דורות הללו דוקא? וחוזינן מזה, דעתכם

של שני דורות הללו יהוד-אופי יש בו. יהוד המוציא את ענשם של שני דורות הללו, מכלם של שאר העונשים של מפלתם של רשעים. יהוד-אופי זה מה הוא?

ד. הנה העונש הראשון שאירע בעולם הוא ענשו של אדם הראשון. בלשונם של חכמים, מכונה הוא העונש הזה בלשון של מיעוט-צורת-אדם. "הנich עליו הקב"ה בפו ומיעטו". ועלינו לדעת, כי מיעוט-צורת-אדם זה, יש לו עוד שני המשכים. שני המשכים הללו הם, מאורעות של דור המבול ודור-הפלגה. ההמשך הראשון של מיעוט-צורת-אדם, הוא ענשו של דור המבול. שהרי מפושט הוא בתורה להדיא, דהאדם דלאחר המבול עומד הוא בהנמכת-עדך לעומת האדם שלפני המבול. שכן נאמר בו להדיא, "לא ידוע רוחי באדם בשנים הואبشر". לא אומיף לקלל עוד את האדמה בעבר האדם, כי יצר לב האדם רע מנעוריו". כל אלה הפסוקים מורים באצבע, כי קומתו של האדם נשפלה בדור המבול. וזה הוא ההמשך הראשון של מיעוט-צורת-אדם לאחרי המיעוט העיקרי העיקרי אצל אדם הראשון. והוא הדין והיא המדה בדור-הפלגה. כי פשוט הוא, שהוא המעבר מן המצב של "שפה אחת ודברים אחדים", אל המצב של הבלבול הלשוניות הוא השפלת-עדך-אדם. שהרי עיקרו של אדם, הוא כח הדיבור שלו. וידוע תרגומו של אונקלום, וכי האדם לנפש חייה, לרוח מלאה". בולם, האדם הוא נשמה חיים ועפר מן האדמה. ומהרכבה זו נוצרה נפש חייה, סוג של מדבר. ואם כן, בלבול הלשונות, שעל ידו אין אדם תופס את דברי רעהו, הרי זו פגיעה חמורה באחדות אדם הנוצרת על ידו של כח הדיבור. ומפני כך, אין זה צריך לפנים, כי בדור-הפלגה חל המיעוט השני ביצורת אדם. מיעוט-צורת-אדם זה הוא הצד השווה של העונשים של שני הדורות של דור המבול ודור-הפלגה. ולא עוד, אלא שמאז ואילך כל העונשים של מפלתן של רשעים, הם עונשים של ימורים ושל מיעוט חיים, אבל שוב אין בהם מיעוט-צורת-אדם. ומפני כך, אותה הקללה של שני הדורות הללו נתבת היא על ראשו של המדבר ואיןו מקיים. כי המדבר ואיןו מקיים, נבחן הוא באותה הבדיקה של מיעוט-צורת-אדם. בולם, הוא עושה מעשה הממעט צורת האדם. דין עניינו של "המדבר ואיןו מקיים" דומה כלל, לאיסורי-דיבור כגון

לשון הרע, וליצנות וניבוֹל פה וכדומה. שכן האדם העובר על איסורי-דיבור הללו, הוא פוגם את כח-הדיבור, על ידי שהוא משתמש בכח-הדיבור לעניינים של גנאי, וlatentinos של פחדות, או לעניינים של כיעור והשחתה. אבל המדבר ואינו מקיים, הרי הוא מפסיד ומקלקל את ערכו של כח-הדיבור. וכదامرין אינשי, הוא עושה מלשונו סמרטוט. שהרי אי אפשר לומר בו, שיש כאן השתמשות בכח הדיבור שלא כהונן. דאדרבה, הוא עושה את כח-הדיבור שלו, לבתי ראיו להשתמשות. ועל ידי כך הוא גוטל טכnic-היבור את כל חשיבותו. וטיפילא, זה מדבר ואינו מקיים נידון הוא כטבל את עצמו כח-היבור. ובבר נתבאר לנו, שבכל הזרת-ערכו של כח-היבור, הרי הוא מיעוט-צורת-אדם. ומפני כך אמרו העונשים הללו, הוא מיעוט-צורת-אדם. וכשם שאנו אומרים בצד האנשי דור המבול ואנשי דור-הפלגה. שלא הצד-השווה של שני העונשים הללו, הוא מיעוט-צורת-אדם. והטוב: מי שענה, הוא יungan, דמיולי-בקשה פעם אחת גורר אחריו מילוי-בקשה שנייה בדוגמת הבקשה הראשונה; כמו כן, אנו אומרים בצד הרע, מי שפרע מאנשי דור המבול ומאנשי דור הפלגה הוא יפרע טמי שאינו עומד בדיורו. דקיים העונש פעם אחת, גורר אחריו קיום עונש שני בדוגמתו של העונש הראשון. דהיינו שקללת מיעוט-צורת-אדם תחול על ראשו של זה העושה מעשה של **מיעוט-צורת-אדם**.

ת' וכל מיעוט אחר מיעוט אינו בא אלא לרבות. כשהגיעה הטעלה לפסקתה, התחיל מהלך הרפואה. ולכון, אותה האומה אשר עיקר מגמת חייה הוא לבטל את המיעוט-צורת-אדם והגדלת קומתו, וכל ימיה היא מצפה לאotta היישועה אשר תגאל ותפדה את האדם, ותחזיר אותו לשומו שלפני החטא, ולפניהם כל המיעוטים שחלו בו בפרצוף אדם זה; בדין הוא, שרושם הייתה של אומה זו יתחיל באותה השעה, שבה הגיעה הנמכת קומתו של אדם לשיא פסקתה. בנקודת האחראונה של הקלבול, מתחילה הוא מהלך התיקון. ומכאן רושם השבועיים נפש של בית יעקב, במספר השבועיים אומות שנתחוו בדור-הפלגה. יצב גבולות עמים למספר בני ישראל.

ג'. ומכאן נמשכים אנו לחלקו השני של המאמר. ידועה היא תשובי של הרשב"א, שפירשה לנו את הסתירה בבניין של ברכת